

ДО
ДАНАИЛ ДИМИТРОВ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ
ВЪПРОСИ
НА 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Адрес: гр. София 1000, пл. „Княз Александър I“ №1

П И С М О

от
„НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ НА СИНДИЦИТЕ”
БУЛСТАТ 177169544, представлявано от
Николай Ангелов Ганев и Станислав Георгиев Лютов,
в качеството си на Председатели на Управителния съвет
на НСС

Адрес: гр. София 1000, ул. „Калоян” № 8

**ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Търговския закон,
№ 754-01-39/06.07.2017 г.**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,

„НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ НА СИНДИЦИТЕ”, е сдружение вписано в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел с Решение № 1/16.05.2017 г. по ф.д. № 240/2017 г. по описа на СГС, ТО, VI – 13 състав.

Сдружението е гражданско, не политическо и извършва дейност в обществена полза. В сдружението членуват 95 синдика, които представляват 90% от образуваните производства по несъстоятелност.

Съгласно чл. 9, ал. 2 от Устава на **„НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ НА СИНДИЦИТЕ“**, сдружението има за цел да работи за развитието и утвърждаването на гражданското

общество чрез гражданско участие за подпомагане развитието на законодателството и подобряване на дейността на държавните органи и синдиците в търговската несъстоятелност, като:

1. представлява и защитава интересите на членовете на сдружението пред държавни, частни, сродни и партньорски организации, в това число да ги представлява пред законодателната, изпълнителната, съдебната и местната власт, както и пред синдикалните организации;
2. спомага за повишаване на професионалната квалификация на своите членове;
3. подпомага и консултира дейността на съответните органи в сферата на търговската и банковата несъстоятелност;
4. насърчава добрите практики в сферата на несъстоятелността и изготвя сравнителни анализи относно производството по несъстоятелност в други държави и у нас;
5. подпомага и съдейства на своите членове при комуникацията с различните институции;
6. работи върху масовата осведоменост по отношение на производствата по несъстоятелност и повишаване имиджа на синдическата дейност;
7. **съдейства за подобряване на институционалната и нормативна рамка, касаеща дейността на синдика.**

Именно поради посоченото в т. 7 по-горе, Общото събрание на сдружението е формирало правна комисия, която заседава и обсъжда предложения за промени в законодателството, като членовете и са доказани професионалисти, с богат нормотворчески и практически опит. Членове на комисията са Валентин Любенов Георгиев, Ралица Топчиева, Димитър Смиленов, Росица Томова, Стела Жекова, Радослав Тонев, Йордан Тодоров, Елка Петрова, Георги Събев, Валя Гигова и Людмила Лозанова

В качеството си на представляващи „**НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ НА СИНДИЦИТЕ**”, с настоящото писмо, след представяме на Вашето внимание становището на комисията относно цитирания по-горе Законопроект за изменение и допълнение на Търговския закон.

С оглед яснота на изложението сме систематизирали становището съобразно текстовете на законопроекта:

1. По приетия на първо четене в НС § 1:

Общи бележки:

1.1.1 Предлаганите изменения в ТЗ, особено в частта с която се възпрепятства прехвърлянето на дружествени дялове е притеснителна. Това ще доведе до затруднения на търговския оборот. Не трябва да се забравя, че дялове в търговски дружества притежават и чуждестранни инвеститори, които понякога са далеч от ежедневните търговски сделки.

Нелогични са мотивите, че с прехвърлянето на дяловете досегашните съдружници, довели дружеството до неплатежоспособност се освобождават от отговорност. Те и така в

ограничено отговорните дружества не носят лична отговорност извън дружествения си дял. Още повече, че съгласно последните изменения в чл. 19 ДОПК е заложена лична отговорност на недобросъвестен мажоритарен съдружник, който е прехвърлил дела си.

Вместо да се ограничава допълнително възможността за прехвърляне на дружествени дялове, предлагаме да се проведе дискусия, дали да не се възстановят старите срокове на отменителните иски по чл. 646 и 647 от ТЗ, или поне да се удължи периода на извършване на сделките преди подаването на молбата за откриване на производство по несъстоятелност - напр. три или четири години преди това, вместо сегашните неработещи шест месеца. По добре е да се даде възможност на НАП да налагат обезпечителни мерки върху имуществото на дружеството, а не да се ограничава възможността да се прехвърлят дялове.

На практика отговорността, включително и наказателната за неоткриване на производство или невярно осчетоводяване и укриване на счетоводни данни се носи от управителя, а не от съдружниците.

1.1.2 Образуването на ревизионно производство не може само по себе си да води до ограничения в търговския оборот. Предлаганата редакция предвижда, че забраната за прехвърляне е в сила само **при наличието на образувано ревизионно производство**, а не при констатации за наличие на дължими публични задължения и независимо от размера им. Подобен подход е недопустим и в крайна сметка би могло да се тълкува, че нарушава чл. 1, ал. 3 от Конституцията на Република България;

1.1.3 С посочения текст се прави опит за въвеждане на „проникваща отговорност“ за съдружниците в дружество с ограничена отговорност – което противоречи както на принцип на българското законодателство, така и на европейското такова.

Конкретни бележки:

1.2.1 Предлаганият текст на ал. 4 (нова) считаме, че е стилистично непрецизен и некоректен. Задълженията по чл. 608 (вероятно от Търговския закон) се установяват като всички други, по обичайния ред (съд, арбитраж). Наличието на молба по чл. 625 от Търговския закон и посочването в нея на определено задължение не значи наличие или установяване на същото. По същия начин: дори и да се открие производство по несъстоятелност, дори и да се одобри списък на приети вземания, пак не е налице установяване на такива задължения;

Нелогично е възприетото разрешение за смесване на уредбата на стабилизационното производство и това по несъстоятелността. Считаме, че автоматичната препратка в една алинея към две отделни части от Търговския закон е нелогична и ще доведе в бъдеще до проблеми с тълкуването;

Считаме, че предлаганото прехвърляне „пред съда“, освен, че е анахронизъм, грубо нарушава логиката на Търговския закон и Закона за търговския регистър, ще доведе до правен хаос и е напълно неприложимо с оглед на развитието на търговския оборот. Само с подобен текст (дори и да беше приемливо) не може да се приеме, че е налице достатъчно ясна регулация на предлаганото „прехвърляне пред съда“;

1.2.2 Считаме, че мястото на ал. 5 (нова) – доколкото изобщо е допустима подобна разпоредба, не е тук, а в съответната глава от Търговския закон (примерно в чл. 773). Подобна последица е недопустима още на етапа отхвърляне на молбата за откриване на производство по стабилизация (все пак, има и обжалване на акта на „компетентния съд“);

С предлаганият текст на ал. 5 (нова) се влиза в директен конфликт с целта и логиката на стабилизационното производство: никога не е съществувала разбирането, ако такова не бъде допуснато, незабавно и автоматично следва да се стига до откриване на производство по несъстоятелност. Това, че молбата не е уважена, не означава, че длъжникът не може да продължи да работи относително нормално, както и че неговите кредитори няма да проявят търпимост.

С предлагания текст практически се прави опит за силово ограничаване на опитите за стабилизация.

2. По приетия на първо четене в НС § 2:

Общи бележки:

2.1.1 По отношение на даденото предложение становището на правната комисия е единодушно - **подобен текст е недопустим**. Той отваря вратата пред всевъзможни форми на изнудване и заплахи от страна на част от персонала (и евентуално – от организирано действащите синдикати).

2.1.2 Предлагаме, ако ще се дава възможност на работниците да инициират производства по несъстоятелност, то това да не е само за две заплати, **а поне за шест**.

Случва се при временни затруднения на работодателя той да забави изплащането на възнагражденията на работниците с два- три месеца, но след това ги изплаща. Ако след втория месец на забава се пристъпи към подаване на молби за откриване на производство може и по отношение и на платежоспособни търговци да се инициира такова производство. Това влиза в противоречие с разпоредбата, че неплатежоспособен е търговец който не си изпълнява задължение по изпълнително дело до шест месеца след връчането на съобщението за доброволно изпълнение. А за работниците няма логика този срок да е по-къс и то три пъти - два месеца;

2.1.3 Считаме, че текстът създава и сериозен риск от противопоставяния вътре в колектива: повече от половината от служителите приемат затрудненото положение на

търговеца и са склонни да изчакат за възнагражденията си, но една трета искат направо откриване на производство по несъстоятелност, с всички последици.

Конкретни бележки:

2.2.1 Считаме, че текстът технически не е прецизен – наети лица - към кой момент, изцяло или частично дължими възнаграждения, как се определя забавата (за цялото задължение или за част от него);

2.2.2 Не е уреден особен ред, по който наетите лица следва да подадат молбата по чл. 625, което също ще създава технически трудности – кой, примерно, ще подава уведомлението по чл. 78, ал. 2 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (всички наети лица подписали молбата?!);

2.2.3 Не са уредени последиците от последващо (след подаване на молбата по чл. 625 от Търговския закон и преди разглеждането ѝ от съда) заплащане на дължимите възнаграждения.

2.2.4 Не е уредено, кой и как ще заплаща разноските /държавни такси, хонорари, вещи лица/ при отхвърляне на молбата за откриване на производството. Солидарно работниците/служителите/ или държавния бюджет, тъй като по принцип производствата въз основа на трудови договори са безплатни.

3. По приетия на първо четене в НС § 3:

Общи бележки:

От изложеното по – горе е видно, че са налице определени забележки по – скоро относно непрецността на текстовете. Конкретния текст предложен с параграф 3 обаче въпреки, че изглежда добре електорално, ще нанесе удар върху правната стабилност, оборота и нормалните взаимоотношения в обществото. Поради което изразяваме мнение, че подобен текст въобще не следва да се приема.

Промяната ще взриви принципите върху които почива ипотечното и заложното право. При това, ако това стане наистина, ще има огромна разлика в режимите на индивидуалното и универсалното принудително изпълнение. **Ще отвори врати и за ужасни злоупотреби – фиктивно надути трудови възнаграждения ще обезмислят ипотеките в производства по несъстоятелност**

Бихме могли да дадем пример:

Едно предприятие с кредит към банкова институция инициира производство по несъстоятелност, като едновременно с това наема фиктивно на трудов договор още 300 работника. До датата на решението минават шест месеца, пред което на тези хора не са им изплащани заплатите. Собственикът след решението откупува фиктивните вземания от т.нар. „работници” и става привилигиран кредитор - преди банката и останалите

необезпечени. Привилегията му позволява да участва в търговете без да заплаща цена за придобитата вещ, да определя синдик, който да „осребрява” имуществото и др.

Като краен резултат ще се стигне до придобиване без големи разноси на ипотекираното имущество, което ще накърни интересите на добросъвестния кредитор – банката.

Считаме, че една добра идея – да се гарантират вземанията на работниците, не може да бъде решена чрез изменение на чл. 722 от ТЗ. Последниците му за стабилността на банковата система, лихвените нива, търговията са непрогнозируеми, но със сигурност - изключително тежки.

Конкретни бележки:

С предлаганата промяна в ал. 2 на чл. 722 се предвижда, че вземанията за разноси по несъстоятелността (т 4 на чл. 722, ал.1 – след евентуалната промяна) ще се удовлетворяват по съразмерност, с всички кредитори. **Това ще доведе до непрекъснати спорове относно заплащането им или удържането им от осребреното имущество.**

В случай, че се цели удовлетворяване по съразмерност на разноските по несъстоятелността, може да се приеме текст, с който те да преминат в т.1 от чл. 722 от ТЗ и така ще се уеднакви поредността с индивидуалното принудително изпълнение и ще се стигне до съразмерното им удовлетворяване от кредиторите.

Съдебните изпълнители събират преференциално възнагражденията си дори и от продажба на ипотекиран имот, а съгласно ТЗ синдикът след като продаде ипотекираната вещ и тя е единственото имущество на длъжника доста често остава без възнаграждение, тъй като няма кой да го внесе. Считаме, че еденствено правилното решение и то безконфликтно е работниците и ипотекарните кредитори да получават по разпределение средства след като са погасени сторените до този момент разноси по несъстоятелността. Още повече подобна промяна би довела до уеднаквяване на начините на удовлетворяване с индивидуалното изпълнение.

4. По приетия на първо четене в НС § 4:

Общи бележки:

Изложеното в пар.3 считаме за напълно приложимо и тук. На практика с тези предложения с едно леко движение се зачерква логиката на Закона за задълженията и договорите и на правен институт, доказал действието си в този вид дори и по време на социализма.

5. Преходни разпоредби:

Бихме желали да споделим становището си, че в проекта за изменение няма преходни разпоредби. Това е сериозен правнотехнически проблем, подобни изменения и допълнения предполагат внимателна уредба на последиците за заварените процедури.

Приложения: Решение за регистрация, списък на членовете на сдружението

С уважение: 1.
/адв. Николай Ганев
председател на УС на НСС/

2.
/Станислав Лютов
председател на УС на НСС/